

# Humble Souls at Altars Kneel

By Elder Jeremy R. Jaggi  
*Of the Seventy*

## Pokorne dusze klękają przy ołtarzach

Starszy Jeremy R. Jaggi  
*Siedemdziesiąty*

October 2025 general conference

*As we make and honor our covenants, we bind ourselves to the Savior, gaining greater access to His mercy, protection, sanctification, healing, and rest.*

Thank you, choir, for your testimony through that new hymn.

The new sacrament hymn “Bread of Life, Living Water” fills my soul. One line in the hymn says, “Now I come before the altar, offering Him my broken heart.”

My understanding of those words deepened soon after our family departed Newbury Park, California, to serve in the Utah Ogden Mission in 2015. I received an invitation to tour Hill Air Force Base near Layton, Utah. I had never been on a military base, nor had I met a military chaplain or the men and women who work to provide safety and protection for their country.

Chaplain Harp, like thousands of other volunteer and professional chaplains who serve in our prisons, hospitals, and military installations around the world, inspired and uplifted me. Our last stop on the base was the sanctuary. I asked the chaplain if he administered services for all people who desired to ponder, pray, meditate, and worship. He went to the front wall of the chapel, and he pulled a cross from behind the curtains. He said he used the cross for Protestant and Catholic services. I asked what he used for our Jewish brothers and sisters, and he went to the other side of the front wall, and he pulled out a Star of David.

*Kiedy zawieramy i szanujemy nasze przymierza, wiążemy się ze Zbawicielem, uzyskując większy dostęp do Jego miłosierdzia, ochrony, uświęcenia, uzdrowienia i odpoczynku.*

Dziękuję członkom chóru za świadectwo złożone za pośrednictwem tego nowego hymnu.

Nowy hymn sakramentalny pt. „Bread of Life, Living Water” [Chleb żywota, woda żywa] napędza moją duszę. Jeden wers tego hymnu brzmi: „Teraz podchodzę do ołtarza, ofiarowując Mu moje złamane serce”.

Moje zrozumienie tych słów pogłębiło się wkrótce po tym, jak nasza rodzina opuściła Newbury Park w Kalifornii, aby służyć w misji Ogden w stanie Utah w 2015 roku. Zostałem zaproszony do zwiedzenia bazy sił powietrznych Hill Air Force Base w okolicach Layton. Nigdy wcześniej nie byłem w bazie wojskowej, nie spotkałem wojskowego kapelana ani mężczyzn i kobiet, którzy zapewniają bezpieczeństwo i ochronę swojemu krajowi.

Kapelan Harp, podobnie jak tysiące innych wolontariuszy i zawodowych kapelanów, którzy służą w więzieniach, szpitalach i obiektach wojskowych na całym świecie, zainspirował mnie i podniósł na duchu. Naszym ostatnim punktem zwiedzania bazy było sanktuarium. Zapytałem kapelana, czy odprawia nabożeństwa dla wszystkich ludzi, którzy pragną rozważać, modlić się, medytować i oddawać cześć Bogu. Podeszedł do frontowej ściany kaplicy i zza zasłony wyciągnął krzyż. Powiedział, że używa krzyża podczas nabożeństw protestanckich i katolickich. Zapytałem, czego używa dla naszych żydowskich braci i sióstr, a on przeszedł na drugą stronę frontowej ściany i wyciągnął gwiazdę Dawida.

I then asked, “What do you do for Latter-day Saint services?” He pushed those symbols away and pointed to the large wooden altar in the middle of the sanctuary. He said that members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints prepare and bless the bread and water on the altar. I asked if the large, seemingly fixed altar was removed before the services of our Jewish, Muslim, Catholic, or Protestant brothers and sisters. He said that the altar stays in place, for several of those faiths also utilize the altar in some way.

Abraham built an altar, bound Isaac, and was ready to sacrifice his only son, but his hand was stayed, and he declared, like the Lord has declared, “Here am I”! How many times has the Great I Am or one of His prophets volunteered, “Here am I”?

During His Sermon on the Mount, the Savior invited us to reconcile with our brothers and sisters before we approach the altar. Paul taught that we are “sanctified” at the altar through the Atonement of Jesus Christ.

The prophet Lehi “left his house ... and his precious things. ... [Then] he built an altar ... and made an offering ... , and gave thanks unto the Lord.”

The Bible and the Book of Mormon teach us to worship the Son of God at altars. Why?

Our first parents, Adam and Eve, built and worshipped at altars. After they were cast out of the Garden of Eden and had worshipped for “many days,” an angel visited and asked a poignant question that could be asked of each of us: “Why dost thou offer sacrifices unto the Lord?”

Adam answered, “I know not.”

The angel’s response to Adam’s humble admission is stunning: “This ... is a similitude of the sacrifice of the Only Begotten of the Father. ... Wherefore, thou shalt do all that thou doest in the name of the Son, and thou shalt repent and call upon God in the name of the Son forevermore.”

The sacrament table and temple altars symbolize the sacrifice of Jesus Christ and His infinite Atonement.

As we make and honor our covenants, receiving the ordinances of the sacrament at church and the endowment and sealing at the

Następnie zapytałem: „Co robisz podczas nabożeństw dla świętych w dniach ostatnich?”. Odsunął te symbole i wskazał na duży drewniany ołtarz pośrodku sanktuarium. Powiedział, że członkowie Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich przygotowują i błogosławią chleb i wodę na ołtarzu. Zapytałem, czy ten duży, pozornie przytwierdzony na stałe ołtarz jest usuwany przed nabożeństwami dla naszych żydowskich, muzułmańskich, katolickich lub protestanckich braci i siostr. Powiedział, że ołtarz pozostaje na swoim miejscu, ponieważ kilka z tych wyznań również w pewien sposób z niego korzysta.

Abraham zbudował ołtarz, związał Izaaka i był gotów złożyć w ofierze swojego jedyne-go syna, ale jego ręka została powstrzymana i oświadczył, tak samo jak Pan oświadczył: „Oto ja!”. Ile razy Wielki Jestem lub któryś z Jego proroków ochoczo mówił: „Oto jestem”?

Podczas Kazania na górze Zbawiciel zaprosił nas, abyśmy pojednali się z naszymi braćmi i siostrami, zanim podejdziemy do ołtarza. Paweł nauczał, że jesteśmy „uświęceni” przy ołtarzu poprzez Zadośćuczynienie Jezusa Chrystusa.

Prorok Lehi „pozostawił swój dom [...] oraz swe drogocenne rzeczy [...]. [Następnie] zbudował ołtarz [...] i złożył ofiarę [...] i podziękowania Panu”.

Biblia i Księga Mormona uczą nas, abyśmy oddawali cześć Synowi Boga przy ołtarzach. Dlaczego?

Nasi pierwsi rodzice, Adam i Ewa, budowali ołtarze i oddawali przy nich cześć Bogu. Po tym, jak zostali wypędzeni z Ogrodu Eden i oddawali cześć Bogu, po „wielu dniach” ukazał się anioł i zadał poruszające pytanie, które można zadać każdemu z nas: „Dlaczego składasz Panu ofiary?”

Adam odpowiedział: „Nie wiem”.

Odpowiedź anioła na pokorne wyznanie Adama jest zdumiewająca: „[Jest to] na podobieństwo ofiary Jednorodzonego od Ojca [...]. Przeto wszystko, co czynisz, czynić będziesz w imię Syna, i pokutować będziesz, i wzywać Boga w imię Syna po wieki wieków”.

Stół sakramentalny i ołtarze świątynne symbolizują ofiarę Jezusa Chrystusa i Jego nieskończone Zadośćuczynienie.

Kiedy zawieramy i szanujemy nasze przymierza, przyjmując obrzędy sakramentu w kościele oraz obdarowanie i zapieczętowanie w świątyni,

temple, we bind ourselves to the Savior, gaining greater access to His mercy, protection, sanctification, healing, and rest.

## Mercy and Protection Through Covenants

As a 15-year-old young man, I asked my dad if I could skip sacrament meeting—just one Sunday in January for a special American football game. He said I was old enough to make that choice for myself and asked me to consider one piece of counsel. He said, “If you choose to miss the sacrament once, it’s much easier to choose to miss it again.”

If the Savior is the great connector, then the adversary is the separator. He, Satan, tempts us to separate ourselves from our consecrated places of worship and from the protection of Jesus Christ. When we worship the Savior, we receive “power to go against the natural worldly flow.” When we spend time in communion with Him, we have a promise to be “delivered from Satan.” “Then, as we keep our covenants, He endows us with His... strengthening power.” Oh, how I cherish the experience of communing with the Savior through covenants made at holy altars.

Building an understanding of the Savior’s eternal Atonement line upon line, precept upon precept, provides a spiritual inoculation against the wiles of the adversary. Young Elder Jaggi in Mexico, Zuster Jaggi in Belgium, and other missionaries throughout the world are much more likely to see their friends claim the blessings of baptism and receiving the gift of the Holy Ghost if their friends attend sacrament meeting within the first week of contact.

A young adult in Tonga or Samoa is much more likely to be sealed in the house of the Lord if they have prepared for and received their endowment soon after graduating from school. In the endowment, members are invited to live, obey, and keep five laws which imbue their lives with power and protection. As we make covenants with the Lord, a reciprocal relationship forms. We demonstrate our loyalty and love to Him. Our strength and power grow with each promise made and kept.

wiążemy się ze Zbawicielem, uzyskując większy dostęp do Jego miłosierdzia, ochrony, uświęcenia, uzdrowienia i odpoczynku.

## Miłosierdzie i ochrona dzięki przymierzom

Kiedy miałem 15 lat, zapytałem tatę, czy mógłbym nie przyjść na spotkanie sakramentalne — tylko w jedną styczniową niedzielę, żeby obejrzeć wyjątkowy mecz futbolu amerykańskiego. Powiedział, że jestem wystarczająco dojrzały, aby dokonać takiego wyboru i poprosił mnie, abym rozważył jedną radę. Powiedział: „Jeśli zdecydujesz się raz pominąć sakrament, o wiele łatwiej będzie ci to zrobić ponownie”.

Jeśli Zbawiciel we wspólny sposób nas łączy, to przeciwnik nas rozdziela. Szatan kusi nas, abyśmy odseparowali się od uświęconych miejsc, w których oddajemy cześć Bogu, i od ochrony Jezusa Chrystusa. Kiedy oddajemy cześć Zbawicielowi, otrzymujemy „moc, aby kroczyć wbrew naturalnemu światowemu nurtowi”. Kiedy spędzamy czas, obcując z Nim, mamy obietnicę, że będziemy „uwolnieni od Szatana”. „Następnie, kiedy dotrzymujemy naszych przymierzy, On obdarowuje nas Swoją[...] wzmacniającą mocą”. Jakże cenię sobie obcowanie ze Zbawicielem poprzez przymierza zawierane przy świętych ołtarzach.

Budowanie zrozumienia wiecznego Zadośćuczynienia Zbawiciela wiersz za wierszem, pojęcie za pojęciem, zapewnia duchową odporność przeciwko zasadzkom przeciwnika. Młody Starszy Jaggi w Meksyku, Zuster Jaggi w Belgii i inni misjonarze z całego świata są bardziej skłonni zobaczyć, jak ich przyjaciele korzystają z błogosławieństw chrztu i otrzymania daru Ducha Świętego, jeśli owi przyjaciele przyjdą na spotkanie sakramentalne w ciągu pierwszego tygodnia od nawiązania kontaktu.

Młodzi dorośli z Tonga lub Samoa mają większe szanse na zapiecztowanie w domu Pana, jeśli przygotowali się do obdarowania i otrzymali je zaraz po ukończeniu szkoły. Podczas obdarowania członkowie są zapraszani do przestrzegania i życia według pięciu praw, które nasycą ich życie mocą i ochroną. Kiedy zawieramy przymierza z Panem, formuje się wzajemna relacja. Okazujemy Mu naszą lojalność i miłość. Nasza siła i moc rosną wraz z każdą złożoną i dotrzymaną obietnicą.

## Reflection and Sanctification

When we humbly and symbolically kneel at the altars of the Lord, it is an opportunity for reflection, “checked as to the pride of [our] hearts, ... [humbling ourselves] before God.” Before I went out with my friends as a youth, my mother would often say, “Remember who you are, and check in when you get home.” Some nights I missed my check-in because I arrived home too late. I regret missing those important visits with Mom.

Today I look forward to check-in connections with Heavenly Father. In my daily pattern of personal worship, I kneel in prayer, next to my bed or gathered with family, and I envision myself kneeling at the altars, reflecting on and examining my life. I think about the sacrament, even whole pieces of bread, broken and torn for us, each a symbol of our Savior’s broken body. I’m reminded of President Dallin H. Oaks’s teaching that “each piece of bread is unique, just as the individuals who partake of it are unique.” When I kneel in prayer, I think on how I can give God my will.

Elder David A. Bednar taught that “the ordinance of the sacrament is a holy and repeated invitation to repent sincerely and to be renewed spiritually. The act of partaking of the sacrament, in and of itself, does not remit sins. But as we prepare conscientiously and participate in this holy ordinance with a broken heart and a contrite spirit, then the promise is that we may always have the Spirit of the Lord to be with us. And by the sanctifying power of the Holy Ghost as our constant companion, we can always retain a remission of our sins.”

When Amy and I look closely at our life experiences, we celebrate the gift of Jesus Christ’s perfect love and sacrifice. We also see how hell’s fury has been loosed. How can we overcome stares of judgment, anxiety, depression, cancer, diabetes, online bullying, stolen identity, lost pregnancies, the loss of a child, a brother, and a father? Because Jesus took of the bitter cup of trembling, the cup of fury—for me, for my family, for all of us!

Gethsemane, by Adam Abram, courtesy of altusfineart.com © 2025

The “bitter cup” He drank in the Garden of

## Refleksja i uświęcenie

Kiedy pokornie i symbolicznie kłękamy przy ołtarzach Pana, jest to okazja do refleksji, abyśmy „powstrzymani co do pychy [naszych] serc [...], [ukorzyli się] przed Bogiem”. Moja matka, kiedy w młodości wychodziłem z przyjaciółmi, często mówiła: „Pamiętaj, kim jesteś i zamelduj się, jak wrócisz do domu”. Czasami wieczorem nie meldowałem się, ponieważ pojawiałem się w domu zbyt późno. Żałuję, że ominęły mnie te ważne chwile z mamą.

Dzisiaj z niecierpliwością czekam na takie spotkanie meldunkowe z Ojcem Niebieskim. W moim codziennym, osobistym procesie oddawania czci Bogu kłękam do modlitwy przy łóżku lub w towarzystwie rodziny i wyobrażam sobie, że kłęczę przy ołtarzu, rozmyślając i badając swoje życie. Myślę o sakramencie, o całych kromkach chleba, łamanych i rozrywanych dla nas. Każdy okruc jest symbolem połamanego ciała naszego Zbawiciela. Przypomina mi się nauka Prezydenta Dallina H. Oaksa: „Każdy kawałek chleba jest niepowtarzalny, tak jak wyjątkowe są osoby, które go spożywają”. Kiedy kłęczę w modlitwie, myślę o tym, jak mogę oddać Bogu moją wolę.

Starszy David A. Bednar nauczał, że „obrzęd sakramentu jest świętym i powtarzającym się zaproszeniem do szczerzej pokuty i duchowej odnowy. Fakt przyjmowania sakramentu sam w sobie nie zapewnia odpuszczenia grzechów. Kiedy jednak sumiennie przygotowujemy się i uczestniczymy w tym świętym obrzędzie ze skruszonym sercem i pokornym duchem, mamy obietnicę, że będziemy mogli zawsze mieć ze sobą Ducha Pana. A dzięki uświęcającej mocy Ducha Świętego, który jest naszym stałym towarzyszem, możemy nazawsze zachować odpuszczenie naszych grzechów”.

Kiedy wraz z Amy uważnie przyglądam się naszym życiowym doświadczeniom, celebруем dar doskonałej miłości i ofiary Jezusa Chrystusa. Widzimy też, jak uwolniona została furia piekła. Jak możemy przezwyciężyć spojrzenia pełne osądu, lęk, depresję, raka, cukrzycę, nękanie w Internecie, kradzież tożsamości, utratę ciąży bądź stratę dziecka, brata lub ojca? Dzięki temu, że Jezus drząc, spożył kielich goryczy, kielich gniewu — za mnie, za moją rodzinę, za nas wszystkich!

Gethsemane— Adam Abram, dzięki uprzejmości altusfineart.com © 2025

„Kielich goryczy”, który wypił w Ogródzie

Gethsemane and His suffering, “intensified” on the cross at Calvary, allow us to lay the hard, the insolent, the violent, the furious, and the trembling upon the altars of the Lord and be “sanctified by the reception of the Holy Ghost,” always.

Sister Patricia Holland said, “My deepest prayer for you and for myself today is that we will give over completely, lay ourselves at the altar of God’s promises and peace no matter where we are and no matter what we have done.”

## A Place of Healing and Rest

When we come to the altar, we aren’t earning a reward; we are learning about the Gift Giver. In that learning and covenant binding comes healing. Nephi said, “He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.” And our loving Savior invited, “Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

When our two oldest daughters, Mackenzie and Emma, were little, one of their favorite stories was *The Chronicles of Narnia: The Lion, the Witch and the Wardrobe*. We all fell in love with the lion, Aslan. One of our most memorable nights reading the book was when the great lion gave his life for Edmund. Memorable because parents and daughters shed tears as the lion’s life was taken on the Stone Table by the Witch. Memorable because hope persisted, despite the tragedy, until the spectacular happened. Squeals of joy resounded in that little bedroom when Aslan was resurrected and said, “If [the Witch knew the true meaning of sacrifice], ... she would [know] that [if] a willing victim who had committed no treachery [died] in a traitor’s stead, the [Stone] Table would crack and Death itself would [begin to unwind].”

Jesus Christ heals all wounds. Jesus Christ makes it possible to live again.

In his October 2022 general conference talk, President Russell M. Nelson described a tour group coming through a temple open house. A young boy was there. President Nelson taught:

“When the tour group entered an endowment room, the boy pointed to the altar, where people kneel to make covenants with God, and said, ‘Oh, that’s nice. Here is a place for people

Getsemane, i Jego cierpienie, które „nasiliło się” na krzyżu na Kalwarii, pozwalają nam złożyć to, co trudne, bezczelne, gwałtowne, wściekle i drżące, na ołtarzach Pana i zostać „[uświęconymi] przez przyjęcie Ducha Świętego” — zawsze.

Siostra Patricia Holland powiedziała: „Moją najgłębszą modlitwą za was i za siebie samą jest dzisiaj to, abyśmy całkowicie się oddali, złożyli się na ołtarzu Bożych obietnic i pokoju, bez względu na to, gdzie jesteśmy i bez względu na to, co zrobiliśmy”.

## Miejsce uzdrowienia i odpoczynku

Kiedy przystępujemy do ołtarza, nie zyskujemy nagrody; uczymy się o Ofiarodawcy daru. W procesie tej nauki i wiązania przymierzami następuje uzdrowienie. Nefi powiedział: „Wypełnił mnie Swą miłością, tak że trawiła moje ciało”. A nasz kochający Zbawiciel zapraszał: „Czyż nie powrócicie teraz do mnie, czyż nie odpokutujecie za swe grzechy i nie nawrócicie się, abym mógł was uzdrowić?”

Kiedy nasze dwie najstarsze córki, Mackenzie i Emma, były małe, jedną z ich ulubionych książek były *Opowieści z Narnii: Lew, czarownica i stara szafa*. Wszyscy pokochaliśmy lwa, Aslana. Jednym z najbardziej pamiętnych wieczorów był ten, kiedy czytaliśmy o tym, jak wielki lew oddał życie za Edmunda. Był pamiętny, ponieważ rodzice i córki ronili łzy, gdy życie lwa zostało zabrane na Kamiennym Stole przez czarownicę. Pamiętny, gdyż pomimo tragedii nadzieja nie zgasła, aż wydarzyło się coś spektakularnego. W ich małej sypialni rozbrzmiały piski radości, kiedy Aslan powrócił do życia i powiedział: Gdyby czarownica знаła prawdziwe znaczenie ofiary, „dowiedziałyby się, że kiedy dobrowolna ofiara, która nie dopuściła się żadnej zdrady, zostanie zabita w miejsce zdrajcy, Stół rozłamie się i sama Śmierć będzie musiała cofnąć swe wyroki”.

Jezus Chrystus uzdrawia wszystkie rany. Jezus Chrystus umożliwia ponowne życie.

W swoim przemówieniu z konferencji generalnej w październiku 2022 roku Prezydent Russell M. Nelson opisał grupę osób zwiedzających świątynię podczas dni otwartych. Znajdował się wśród niej mały chłopiec. Prezydent Nelson nauczał:

„Kiedy grupa zwiedzających weszła do pokoju obdarowania, chłopiec wskazał na ołtarz, gdzie ludzie klękają, aby zawrzeć przymierza z Bogiem, i powiedział: ‘Bardzo fajnie! To jest miejsce, w

to rest on their temple journey?

“... He likely had no idea about the direct connection between making a covenant with God in the temple and the Savior’s stunning promise:

“Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest .

“Take my yoke upon you, and learn of me; ... and ye shall find rest unto your souls.

“For my yoke is easy, and my burden is light’ [Matthew 11:28–30; emphasis added].”

“The Son of Man has no place to lay his head,” yet He invited His disciples, you and me, to the sacrament table to rest with Him there. When “humble souls at altars kneel,” peace abounds. Our Savior’s arms are outstretched; His table is spread. Come worship the Son of God at His holy altars. In the name of Jesus Christ, amen.

którym ludzie mogą odpocząć podczas podróży przez świątynię’ [...].

Prawdopodobnie nie miał pojęcia o bezpośrednim związku pomiędzy zawarciem przymierza z Bogiem w świątyni a zadziwiającą obietnicą Zbawiciela:

‘Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie.

Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie [...]; a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych.

Albowiem jarzmo moje jest miłe, a brzemię moje lekkie’ [Ew. Mateusza 11:28–30; wyróżnienie dodane].”

„Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł złożyć”, a mimo to zaprosił Swoich uczniów, was i mnie, do stołu sakramentalnego, abyśmy tam spoczęli razem z Nim. Kiedy „pokorne dusze klękają przy ołtarzach”, panuje pokój. Ramiona naszego Zbawiciela są rozpostarte; Jego stół jest zastawiony. Przyjdźcie i oddawajcie cześć Synowi Boga przy Jego świętych ołtarzach. W imię Jezusa Chrystusa, amen.